

Uchwała nr XVIII. 2015
Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój
z dnia 22 grudnia 2015 roku

*Stowarzyszenie: Pol. i Społeczne
Skargi i Petycje*

w sprawie: rozpatrzenia skargi osoby fizycznej na Prezydenta Miasta Jastrzębie-Zdrój

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2015 r., poz. 1515) w związku z art. 229 ust. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2013.267 j.t. z późn. zm.).

Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój

u c h w a l a:

§ 1

Zmienić Uchwałę Nr XVII.169.2015 Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie podtrzymania stanowiska wyrażonego w Uchwale Nr XVI.141.2015 Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój z dnia 22 października 2015 r. w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej w części dotyczącej § 1, w ten sposób, iż uznaje się **za zasadną** złożoną przez skarżącego w dniu 3 listopada 2015 r. skargę na Prezydenta Miasta Jastrzębie-Zdrój dotyczącą przekroczenia i niedopełnienia przez Prezydenta Miasta obowiązków w postępowaniu skargowym toczącym się na podstawie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, a polegającym na przekazaniu oryginału skargi Dyrektorowi Ośrodka Pomocy Społecznej w Jastrzębie-Zdroju, a więc organowi, którego skarga dotyczy i niepoinformowaniu wbrew przepisom ustawy o przekazaniu skargi skarżącego.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

*M. Andrzej Anusiewicz
Przewodniczący
Szczepan Kłuski*

UZASADNIENIE:

Skarżący w dniu 20 lipca 2015 r. wniósł do Prezydenta Miasta Jastrzębie-Zdrój skargę na Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Jastrzębiu-Zdroju. Oryginał przedmiotowej skargi Prezydent Miasta w dniu 26 sierpnia 2015 r. przesłał Dyrektorowi Pomocy Społecznej w Jastrzębiu-Zdroju, a więc organowi, którego zarzuty skargi bezpośrednio dotyczą, celem jej przesłania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Dopiero w dniu 8 września 2015 r. Prezydent Miasta skargę przekazał Radzie Miasta.

Dnia 11 września 2015 r. skarżący wniósł skargę na Prezydenta Miasta w związku z niewłaściwym załatwieniem powyższej skargi na Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej. W skardze skarżący zarzucił Prezydentowi Miasta:

- nieprzekazanie skargi na Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej Radzie Miasta w terminie siedmiu dni wynikającym z art. 231 Kpa,
- przekazanie oryginału skargi Dyrektorowi Ośrodka Pomocy Społecznej, co zdaniem skarżącego narusza art. 231 Kpa,
- niepoinformowanie skarżącego o przekazaniu skargi Dyrektorowi Ośrodka Pomocy Społecznej, co również w ocenie skarżącego narusza art. 231 Kpa.

W dniu 22 października 2015 r. Rada Miasta podjęła uchwałę Nr XVI.141.2015 w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej. Uchwałą Rada Miasta uznała skargę za zasadną w części dotyczącej pierwszego z wymienionych zarzutów, natomiast w pozostałym zakresie skargę uznała za bezzasadną.

Dnia 3 listopada 2015 r. skarżący wniósł ponowną skargę w zakresie dwóch ostatnich zarzutów objętych skargą pierwotną z dnia 11 września 2015 r., a więc w zakresie, w którym uchwałą Nr XVI.141.2015 z dnia 22 października 2015 r. Rada Miasta uznała skargę za bezzasadną. Przedmiotem rozpoznania ponownej skargi są zatem zarzuty dotyczące:

- 1/ przekazania oryginału skargi z naruszeniem art. 231 Kpa Dyrektorowi Ośrodka Pomocy Społecznej, a więc organowi, którego działalność skarga dotyczy, oraz
- 2/ niepoinformowania skarżącego wbrew obowiązкови wynikającemu z art. 231 Kpa o przekazaniu skargi Dyrektorowi Ośrodka Pomocy Społecznej.

Skargę uznać należy w całości za zasadną.

Przede wszystkim należy podzielić pogląd skarżącego co do tego, iż zgodnie z art. 238 § 1 zdanie drugie Kpa "zawiadomienie o odmownym załatwieniu skargi powinno zawierać ponadto uzasadnienie faktyczne i prawne oraz pouczenie o treści art. 239". Ma rację skarżący, iż uchwałą Rady Miasta, a właściwie uzasadnienie projektu uchwały z dnia 22 października 2015 r. Nr XVI.141.2015, którą Rada Miasta uznała skargę skarżącego w części za bezzasadną nie zawiera wymienionego w art. 238 § 1 Kpa uzasadnienia faktycznego i prawnego odnoszącego się do tych zarzutów skargi, które uznane zostały za bezzasadne. Podobnie uchwała nie zawiera pouczenia o treści art. 239 Kpa. Ma zatem słuszność skarżący, iż już ten fakt obliuguje Radę Miasta do merytorycznego rozpoznania skargi bez potrzeby wskazywania nowych okoliczności.

Dlatego w pierwszej kolejności odnieść należy się do brzmienia Uchwały Nr XVII.169.2015 Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie podtrzymania stanowiska wyrażonego w Uchwale Nr XVI.141.2015 Rady Miasta Jastrzębie-Zdrój z dnia 22 października 2015 r. w sprawie rozpatrzenia skargi osoby fizycznej. Wspomnianą uchwałą Rada Miasta podtrzymała swoje stanowisko wyrażone w Uchwale Nr XVI.141.2015, jednak po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału podjęte tą uchwałą rozstrzygnięcie uznaje się za błędne. Skoro uzasadnienie Uchwały Nr XVI.141.2015 z dnia 22 października 2015 r. nie zawierało uzasadnienia faktycznego i prawnego odnoszącego się do ponownie podniesionych w skardze z 3 listopada 2015 r. zarzutów, to tym samym, oczywistym jest, iż organ rozpoznający skargę bezzasadności skargi nie wykazał w znaczeniu, o jakim mowa w art. 239 § 1 Kpa. W tym stanie, a mając także na uwadze to, że uzasadnienie uchwały nie zawierało pouczenia o treści art. 239 § 1 Kpa Rada Miasta pozbawiona została możliwości podjęcia rozstrzygnięcia, o którym mowa we wspomnianym przepisie art. 239 § 1 Kpa, a więc nie mogła ograniczyć się jedynie do podtrzymania swojego wcześniejszego stanowiska. Rada Miasta w tym stanie faktycznym, co wyżej zostało wyartykułowane, powinna ponowną skargę rozpoznać merytorycznie, a więc uznać ją za zasadną lub bezzasadną. W tym stanie na podstawie art. 154 § Kpa Rada Miasta mając na uwadze zarówno interes publiczny jak i słuszny interes strony uznała za zasadne wadliwą formalnie uchwałę zmienić.

Odnosząc się bezpośrednio do merytorycznych zarzutów skargi wskazać należy na przepis art. 231 Kpa, który stanowi, iż jeżeli organ, który otrzymał skargę, nie jest właściwy do jej rozpatrzenia, obowiązany jest niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie siedmiu dni, przekazać ją właściwemu organowi, zawiadamiając równocześnie o tym skarżącego, albo wskazać mu właściwy organ. Zgodnie z art. 229 pkt. 3

Kpa organem właściwym do rozpatrzenia skargi dotyczącej zadań lub działalności kierowników gminnych jednostek organizacyjnych jest rada gminy.

Ponieważ skarga skarżącego dotyczyła działalności Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej w Jastrzębiu-Zdroju, organem właściwym do jej rozpoznania była Rada Miasta Jastrzębie-Zdrój. Prezydent Miasta powinien zatem skargę przekazać tutejszej Radzie Miasta, co ostatecznie uczynił z półtoramiesięcznym opóźnieniem, w dniu 8 września 2015. Ma słuszność skarżący, iż skoro skarga podlegała rozpoznaniu przez Radę Miasta, to nie kto inny jak Rada Miasta powinna rozstrzygnąć, czy zachodzi ewentualnie określona w art. 234 Kpa podstawa przekazania skargi do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Przekazując skargę Dyrektorowi OPS celem jej dalszego odesłania do Samorządowego Kolegium Odwoławczego Prezydent Miasta przekroczył kompetencje podejmując czynności zastrzeżone zgodnie z przepisami Kodeksu postępowania administracyjnego dla Rady Miasta. Podkreślić należy, że niezależnie od powyższego, gdyby nawet zachodziła konieczność przekazania skargi do Samorządowego Kolegium Odwoławczego, to Prezydent Miasta powinien skargę przesłać do SKO wprost, a nie za pośrednictwem Dyrektora Ośrodka Pomocy Społecznej, co wynika z art. 231 Kpa. Kodeks postępowania administracyjnego nie przewiduje możliwości przekazania skargi do organu właściwego za pośrednictwem innego organu niewłaściwego.

Zasadny jest również drugi z ponowionych przez skarżącego zarzutów. Skoro Prezydent Miasta zdecydował o przekazaniu skargi do Samorządowego Kolegium Odwoławczego za pośrednictwem Dyrektora Ośrodka Pomocy społecznej, to bez względu na słuszność takiego rozstrzygnięcia, Prezydent Miasta nie był zwolniony od obowiązku zawiadomienia skarżącego o przekazaniu skargi, co wynika z treści art. 231 Kpa.

Michał Anich
Piotr Szewcuk
Zygmunt Kluczek